

Sunākste pārsteidz un iepriecina

5. oktobra rītā mēs, Viesītes vidusskolas 6.klases skolēni un skolotājas, devāmies mācību ekskursijā uz Sunāksti, lai iepazītos ar Sunākstes pagasta vēsturi, satiktu radošus un darbīgus cilvēkus, sava pagasta patriotus, apskatītu pagasta ievērojamākās vietas.

Pirmā ekskursijas pieturvietā mums paredzēta jau aiz Patmaļu meža. Mēs braucam ciemos pie ļoti enerģiskas un jaukas jauniņas Simonas Jeluškinas, kura piepildījusi bērniības sapni. Viņa savu vecvecāku saimniecībā izveidojusi mini zoodārzu. Zoodārza apskate sākas ar ābeļdārzu, kurā ganās pundurkaziņa, āziši, aitiņa, teliņi un gotiņas. Dzīvnieki nemaz nebaidās, bet ziņkārīgi lūkojas uz ciemiņiem. Esam ieradušies ar ciemakukuļiem – burkāniem, maizīti, āboliem. Dzīvnieciņi ļaujas glāstiem un izgaršo sarūpētos gardumus. Mājas pagalmā mūs sagaida kaķi, pīles un vista ar cālīšiem. Koka būrīšos priecīgi ausis kustina dažādu šķirņu truši un trusēni. Trusēni ir ziņkārīgi un droši. Bērni viņus var ņemt rokās un noglāstīt mīksto kažociņu, pacienāt ar burkāniem un āboliem. Simona mūs vedina doties tālāk uz aplokiem, lai aplūkotu zirgus. Mūs sagaida ne tikai 5 zirgi, bet arī poniji un kumeliņš. Arī zirdziņus drīkst pacienāt ar līdzī atvestajiem kārumiem. Simona ļoti interesanti stāsta par zirgiem, treniņiem, jo pati nodarbojas ar jāšanas sportu un trenē savus zirgus. Jauniņa izrāda arī zirglietas, kas ir speciāli pirktas katram zirgam. Noskaidrojam, ka zirglietas ir dārgas, nepieciešami ievērojami līdzekļi, lai tās iegādātos. Simona parāda, kā pareizi apseglo zirgu, bet pirms tam bērniem zirgi pamatīgi jāizsukā. Viņi to dara ar neviltotu prieku. Kad zirgi kārtīgi izsukāti, Simona mūs aicina uz izjādi. Bērni ir sajūsmā, jo daudzi to dara pirmo reizi. Paldies Simonai un viņas mīļiņiem par jauko uzņemšanu! Mēs noteikti atbrauksim ciemos ziemā, kad uzkrītis sniegs, jo Simona apsola, ka tad viņa iejūgs savus zirgus kamanās un mūs izvizinās pa Sunākstes klajumiem.

Dodamies tālāk uz Sunākstes centru. Pirms Sunākstes skolas mēs apstājamies. Nelielā, koku apaugušā kalnā atrodas Pirmajā pasaules karā kritušo karavīru piemiņas vieta. Mēs dodamies uz šo piemiņas vietu, lai noliktu ziedus un aizdedzinātu svecītes. Tas ir cieņas apliecinājums vēstures notikumiem, kas nežēlīgi izpostīja daudzu cilvēku,

dzimtu likteņus. Neliels klusuma un pārdomu mirklis, lai dotos tālāk uz Sunākstes pagasta saieta namu.

Mēs iebraucam Sunākstes centrā. Pie Sunākstes pagasta saieta nama mūs sagaida Vineta Lavrenoviča. Vineta mūs aicina iekšā un pastāsta par saieta nama vēsturi. Noskaidrojam, ka šī patiesi majestātiskā un skaistā ēka uzbūvēta 1902. gadā. Ēka celta kā nabagmāja. Vineta sagatavojusi arī nelielu video stāstu, kurā attēloti Sunākstes pagasta notikumi pagājušā gadsimta 70., 80. gados. Neliels ieskats pagasta vēsturē, kas mums liek noprast, ka Sunākstei kā apdzīvotai vietai ir ļoti sena un bagāta vēsture. Pats saieta nams ir ļoti gaišs, kluss un mīlīgs. Vineta pastāsta, ka saieta namā tiek rādītas filmas, notiek dažādi pasākumi un koncerti. Viņa aicina mūs atbraukt arī uz kādu pasākumu. Ielūgumu pieņemam un dodamies apskatīt Sunākstes pagasta centru.

Pagasta centrs pārsteidz ar savu sakopto vidi un gaumīgo ainavu. Pašā Sunākstes centrā uzstādīta mākslinieka Zigfrīda Sapieša koka skulptūra "Sibīrijas Krusti". Tā ir piemiņas zīme, kuru mākslinieks ir veltījis Otrajā pasaules kara un Sibīrijas deportāciju upuriem. Mēs dodamies pie šīs skulptūras, lai noliktu ziedus un ar klusuma mirkli pieminētu kara upurus, visus tos cilvēkus, kuru dzīvības izdzisa izsūtījuma laikā Sibīrijā.

Lēnām dodamies uz Sunākstes pagasta estrādīti caur tirgus laukumiņu. Tirgus laukumā ieraugām vēl vienu skulptūru. Skulptūrā attēlots gailis, kurš kā no ābece vāka izkāpis gozējas saulītē, cieši pieskatīdams burtiņus Abc. Bērni steidz nomazgāt rokas pie tirgus laukuma akas, jo pienācis laiks pusdienām. Pusdienas ieturam nelielajā estrādītē. Sēžam uz soliņiem, ēdam sviestmaizes un priecājamies par Sunākstes gleznaino dabu. Netālu ganās paprāvs aitu bariņš, kas piešķir īpašu noskaņu.

Pēc pusdienām dodamies uz 6 ha lielo smiltsērķšķu dārzu. Mūs sagaida šī dārza īpašnieks Zigmārs Vītols. Tik lielā smiltsērķšķu dārzā esam pirmo reizi. Zigmārs stāsta visu par smiltsērķšķu stādīšanu, audzēšanu, kopšanu, ogu novākšanu un izmantošanu. Mēs cienājamies ar sulīgajām ogām un klausāmies Zigmāra stāstījumā. Zigmārs pastāsta, ka viņam ir vēl krūmmelleņu dārzs. Esam pārsteigti, ka tepat mums kaimiņos, nieka 16 km attālumā no Viesītes, ir iekopti tik lieli smiltsērķšķu un krūmmelleņu dārzi. Un mēs par to nemaz nezinajam. Paldies Zigmāram par uzņemšanu, interesanto, faktiem bagātu stāstījumu un cienāšanu.

Smiltērķšķu vitamīnu devu uzņēmuši un nedaudz noguruši, dodamies uz Sunākstes mācītājmuižas parku, lai izstaigātu jaunizveidoto Augstas Gudrības taku. Aptuveni 300 metrus garajā takā mēs aplūkojam 28 planšetes, kurās attēloti fragmenti no Gotharda Frīdriha Stendera "Augstas gudrības grāmatas", kuru var uzskatīt par pirmo enciklopēdiju latviešu valodā. Sunākstes baznīcas apkārtnē ar katru gadu kļūst sakoptāka, tiek uzstādīti jauni apskates objekti. Esam nedaudz piekusuši. Ejam pa Augstās Gudrības taku, lasām fragmentus uz planšetēm un vērojam ainavu. Rudens nesteidzīgi iekrāso koku lapas. Visapkārt valda klusums un miers. Ir skaisti. Gribas šo skaistumu baudīt vēl ilgāk, bet jādodas mājās, jo ir jau pēcpusdiena. Šoferītis Ilmārs mūs ved mājās pa Vārnavas līkumaino ceļu, ļaujot izbaudīt rudens krāšņo ainavu aiz autobusa loga.

Ekskursija ir izdevusies. Mēs esam pārsteigti un iepriecināti, ka tepat kaimiņos ir tik interesantas, jaukas un sakoptas vietas, apskates objekti. Sunākstē dzīvo darbīgi cilvēki, kas izveidojuši lielus un skaistus dārzus, kopj savu apkārtni, mīl un rūpējas par dzīvniekiem, un viņu darba augļi iepriecina arī mūs.

Viesītes vidusskolas sociālā pedagoģe Vita Safanova.

P.S. Paldies 6. klašu audzinātājām, ka uzticējāt man izplānot un novadīt šo ekskursiju. Man bija patiess prieks būt kopā ar jums!